SADAŠNJA ISTINA

IDITE PO SVEM SVIJETU I PROPOVIJEDAJTE EVANĐELJE

SVETA BIBLIJA

POSVETI IH SVOJOM ISTINOM

TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 16. LONDON, ČETVRTAK, 15. VELJAČA, 1900. Br. 7.

EVANĐELJE O KRALJEVSTVU

W. W. PRESCOTT

MUDROST VAVILONA NE MOŽE SPASITI OD SMRTI

(Danilo ii 1-18)

SADA dolazimo do prvog od tri iskustva u kojima se nebeski Bog otkrio Navuhodonosoru, i preko njega svim narodima njegovog kraljevstva. Vernost principima od strane Danila i njegovih drugova, i njihovo „umeće u svakom učenju i mudrosti“, kao što je izneto u prvom poglavlju, pripremilo ih je da odigraju svoju ulogu u propovedanju Jevanđelja o kraljevstvu u Vavilonu.

MISTERIOZAN SAN

„U drugoj godini Navuhodonosorove vladavine Navuhodonosor je usnuo snove koji su uznemirili njegov duh i san se otrgnuo od njega. Tada je zapovedio kralj da se pozovu čarobnjaci, i astrolozi, i vračari, i Haldejci, da objasne kralju njegove snove. Tako su oni došli i stali pred kralja. I reče im kralj: ‘Usnuo sam san i duh mi se uznemirio da shvatim taj san.’ Tada prozboriše Haldejci kralju na sirijskome: ‘O, kralju, živeo ti doveka! Ispripovedaj svojim slugama san i mi ćemo ti iskazati značenje.’“

Samo kratko vreme nakon što su hebrejski zatočenici završili svoj smer obuke na kraljevom dvoru, pružena je prilika u Gospodnjem proviđenju da se stavi na praktičnu probu vrednost takve mudrosti kao što je data u vavilonskom sistemu obrazovanja, u poređenju sa mudrošću koju Bog daje onima koji su verni principima njegovog kraljevstva.

„Navuhodonosor je usnuo snove.“ Očigledno je to da je imao isto iskustvo više od jednog puta, da je isti san ponovljen, tako da je bio pod dubokim utiskom toga, i onda više nije mogao sanjati zato što „se san otrgnuo od njega“.

TEŽAK TEST

POŠTO nije mogao da se seti sna, a ipak je bio pod utiskom ideje da je imao značenje od dubokog značaja za njega, kralj je pozvao svoje mudrace, one koji su ispovedali da su obučeni u metodama otkrivanja tajnih stvari koje su bile skrivene od drugih. Međutim njihove tvrdnje će sada da budu podvrgnute takvom testu kakav nisu imali ranije. Nebeski Bog je usmeravao stvari na takav način da jasno istakne širok kontrast između lažnih i pravih sistema obrazovanja, i da otkrije sebe kao jedini izvor prave mudrosti. San koji je uzet od kralja je takođe bio skriven od njih, i bili su primorani da pitaju da im se san ispriča.

„Odgovori kralj Haldejcima, rekavši: ‘Otišlo je to od mene; ako mi ne otkrijete san s njegovim tumačenjem, bićete sasečeni u komade, a vaše će kuće biti učinjene gnojištima. Ali ako mi otkrijete san i njegovo značenje, primićete od mene darove i nagrade i veliku čast; zato mi otkrijte san i njegovo značenje.’ Oni mu ponovo odgovoriše, rekavši: ‘Neka kralj ispripoveda san svojim slugama i mi ćemo mu iskazati njegovo značenje.’ Odgovori kralj i reče: ‘Pouzdano znam da želite dobiti na vremenu, jer vidite da je to otišlo od mene. Ali ako mi ne otkrijete san, u pogledu vas je samo jedna odluka; jer ste pripremili lažne i izopačene reči da mi ih govorite dok se ne promeni vreme: zato mi ispričajte san i ja ću znati da mi možete kazati njegovo tumačenje.’“

Ovi navodni mudraci su bili u stanju da održavaju svoj položaj kao jedini kanali vrhunskog znanja, jer niko nije istupio da dovede u pitanje njihove tvrdnje, i nikakve okolnosti nisu nastale koje bi učinile da se zahteva od njih pravo otkrivanje tajnih stvari. Prvi put u svom iskustvu od njih se tražilo da dobro iskoriste svoju profesiju, i oni sami sada moraju stajati ili propasti sa svojim sistemom. Međutim mudrost i znanje koji su dati od vavilonskog sistema obrazovanja neće podneti takav test kao ovaj. Njihova mudrost je bila ludost, a njihov sistem obrazovanja prevara, i njihova jedina nada za uspeh u održavanju poverenja u njihova navodna otkrivenja je bila u tome da ne bude poštene prilike da se testiraju. I tako su tražili da im kralj pokaže pre nego što oni pokažu njemu; da on treba da ih snabde ključem kojim će otključati svoje poteškoće. Međutim kralj im nije mogao pomoći, da je i želeo da učini tako, i tako su ostavljeni da otkriju potpunu glupost svoje hvaljene mudrosti.

MUDRI UHVAĆENI U SVOJOJ SOPSTVENOJ LUKAVOSTI

„Odgovoriše Haldejci pred kraljem: ‘Nema na zemlji čoveka koji bi mogao otkriti tu kraljevu stvar: zato nema kralja, velikaša ni vladara koji bi tražio takvo šta od ijednog čarobnjaka, astrologa ili Haldejca. I neobično je to što kralj zahteva, i nema nikog drugog ko bi to mogao iskazati pred kraljem, osim bogova, koji ne prebivaju s telom.’“

U svom naporu da ubede kralja u nerazumnost njegovog zahteva, ovi navodni mudraci su stvarno izneli ceo svoj slučaj, i praktično priznali da je njihov sistem bio prevara. Dok su tvrdili da im je njihov smer obuke otvorio natprirodne kanale mudrosti, koji nisu pod kontrolom običnih ljudi, bili su primorani da priznaju da se njihova mudrost sastojala samo u spekulaciji o mogućem značenju činjenica koje im moraju biti dostavljene od drugih. Njihov potpuni neuspeh, i njihova potvrdna izjava da „nema na zemlji čoveka koji bi mogao otkriti tu kraljevu stvar“, samo je poslužila da učini potpunijim trijumf Božjeg sistema obrazovanja. Imali su prvu priliku da pokažu vrednost svetovne mudrosti, i da zadobiju važnu pobedu za svoj sopstveni sistem; i u odbrani svog neuspeha da ispune zahtev koji im je dat izjavili su da bi sposobnost da se uradi šta je kralj tražio bio nepogrešiv dokaz Božanstva pokazanog kroz čovečanstvo. Međutim ovo je upravo ono gde paganska religija ne uspeva. Ona se bavi „bogovima, koji ne prebivaju s telom“. Ona je uzaludan napor tela da zadovolji glad duše za svojim Tvorcem, sa formama i ceremonijama ljudskog izuma. Ona se bavi „maštama“ i „rasuđivanjima“, ali nema način sticanja znanja o nevidljivim realnostima. „Tvrdeći da su mudri, poludeše.“

Tako je opet bačena rukavica od strane pagana, i nadmoć nebeskog kraljevstva nad vavilonskim kraljevstvom je trebala opet da bude pokazana. Sada je put bio pripremljen za pravog Boga da se otkrije kao „višnji i Uzvišeni koji prebiva u večnosti“, a ipak i kao krotki i Ponizni čije prebivanje je s telom. Sada je trebalo da bude pokazano da postoji

takva stvar kao istinsko zajedništvo sa Bogom, koji daje mudrost onima koji je traže, i da je takva mudrost život onima koji je pronađu. Razlika je trebala da bude učinjena jasnom između filozofije koja je samo ljudska i znanja koje je samo spekulativno, i filozofije koja je božanska i znanja koje je potvrdno. Jedno je paganizam, drugo je Jevanđelje. Jedno je tajna bezakonja, drugo tajna pobožnosti.

BESPOMOĆNI KRALJ

„Zbog toga se kralj rasrdio i silno razbesneo i zapovedio je da se pogube svi vavilonski mudraci. I izašla je objava da se pobiju mudraci; i potražiše Danila i njegove drugove da ih pobiju.“

Navuhodonosor je bio kralj Vavilona, ali nije bio kralj nad samim sobom. Njegova vlast je bila spoljašnja, i održavana je telesnom silom. Bio je stranac za to kraljevstvo čije žezlo je žezlo pravednosti. Nije naučio da čovek može sedeti na prestolu, i ukrasiti se svim spoljašnjim znamenjima kraljevskog dostojanstva, a da ipak ne bude kralj. Okolnosti su otkrivale da ljudi koji su zauzimali mesto mudraca uopšte nisu bili mudraci, i da čovek koji je zauzimao mesto kralja uopšte nije bio kralj. Zato je to da je bilo potrebno da Jevanđelje o kraljevstvu bude propovedano u Vavilonu, kako bi stvarna mudrost i pravo kraljevstvo mogli biti otkriveni. Neuspeh Navuhodonosora da održi svoju tvrdnju na dalje ispovedanje koju je dao nije bio ništa manje očigledan od neuspeha Haldejaca. Nazvan je kraljem, ali sama činjenica da „se rasrdio i silno razbesneo“ pokazuje da nije imao stvarno pravo na ime. On je zapravo bio u ropstvu, — rob svojih sopstvenih strasti. Tako je to u Vavilonu, i tako je „bog ovog sveta“ pobrkao ispravne principe, tako da se kraljevi nalaze u ćumezima, a robovi na prestolima. „Onaj ko je spor na srdžbu, bolji je nego junak, a onaj ko vlada svojim duhom, bolji je nego onaj ko zauzme grad.“ „Neka svaki čovek bude brz da sluša, spor da govori, spor na srdžbu: jer čovekova srdžba ne sprovodi u delo pravednost Božju.“

Bes je nerazuman, i tako ja izašla naredba „da se pobiju *svi* mudraci“. Nije bilo bitno to što je „u svim stvarima mudrosti i razumevanja“ kralj pronašao Danila i njegove drugove „deset puta boljim od svih čarobnjaka i astrologa“. Oni su svi sada bili svrstani zajedno. Mudraci nisu uspeli da urade ono što je on tražio, i tako su svi trebali da budu pobijeni. Prvi nagoveštaj koji je Danilo imao o celoj ovoj stvari bio je kada je potražen da bude ubijen.

TRAŽI MUDROST OD BOGA

„Tada je Danilo savetom i mudrošću odgovorio Ariohu, zapovedniku kraljeve straže, koji je izašao da pobije vavilonske mudrace. On je kraljevom zapovedniku Ariohu odgovorio i rekao: ‘Zašto je tako hitna ta kraljeva odredba?’ Tada je Arioh objasnio slučaj Danilu. Potom je Danilo ušao i zamolio kralja da mu da vremena pa će on kralju otkriti značenje. Zatim je Danilo otišao u svoju kuću i upoznao je s time Ananiju, Misailu i Azariju, svoje drugove, kako bi molili milosrđe od Boga nebeskog u pogledu te tajne, da Danilo i njegovi drugovi ne poginu s ostalim vavilonskim mudracima.“

Nakon što je saznao razlog brzopletog dekreta, Danilo nije oklevao da uveri kralja da će pokazati tumačenje sna. Nije pitao kralja da mu ispriča san, već da mu da vreme, i on nije iskoristio ovo vreme u gledanju u zvezde, ili konsultovanju zlih duhova, već u traženju milosti od nebeskog Boga. Bio je to slučaj života ili smrti. Znanje o ovoj tajni je značilo život za njih. Osim ako Danilo ne ispuni svoj dogovor sa kraljem, oni će svi zajedno stradati. Sve okolnosti ovog iskustva čine jasnim to da je „ova tajna“ koja je trebala da bude otkrivena kralju kroz tumačenje njegovog sna „tajna Božjeg kraljevstva“. To je ono što je skriveno od „mudrih i pametnih“, i otkriveno je malima. To je Jevanđelje, čija glavna slava je da je Božanstvo udruženo sa čovečanstvom, da „Hrist živi u meni“, i da „je Božje prebivalište s ljudima“. Bog je naložio svojim slugama „da učine da svi ljudi vide šta je zajedništvo tajne“, i zbog te svrhe je to da su Danilo i njegovi sledbenici bili u Vavilonu. Trebali su da objave silu kraljevstva većeg od vavilonskog kraljevstva, i da pokažu da je ova sila otkrivena u čoveku, u ljudskom telu. Trebali su da otkriju u sebi činjenicu da ta sila u čoveku, ta sila Božanskog karaktera, ne određuje samo sudbinu pojedinaca, već takođe i zemaljskih nacija, i da je Božje kraljevstvo unutar čoveka jedino trajno kraljevstvo.

Samo živo zajedništvo sa Bogom, je to što omogućava bilo kome da ispuni takav nalog kao taj, jer to je *život* što treba da bude pokazano, zajedništvo sa „tim večnim životom koji je bio sa Ocem i pokazao se“, i uvek treba da bude pokazan od svakog pravog deteta kraljevstva. Jedino tako kontrast može biti oštro i jasno izvučen između navodne mudrosti ovog sveta i one mudrosti koja dolazi od gore, između čoveka na prestolu i pravog kralja, između vavilonskog kraljevstva i Božjeg kraljevstva.